

- D o c k a n -

Av projO - 2006

- Godmorgon snuttis, dags att vakna nu!

Jag hör hans röst dovt genom läderhuvan och gummimasken som täcker mitt huvud.

Ljuset är bländande när ögonbindeln tas bort men jag möts av ett stort leende.

- Har du saknat pappa?

Jag biter på underläppen och tittar upp på honom. Jag sitter fjättrad med armarna på ryggen i en armbinder, fastspänd med läderremmar mot väggen i garderoben. Händerna har domnat bort, men min vikt fördelas jämt mot remmarna så det är inte direkt obekvämt. Det tog mig heller inte lång tid att somna efter gårdagens utmattande lekar.

- Men lilla vän - jag ser hans blick och roade leende ner mot mitt skrev och när jag försöker röra mig lite känner jag något blött mot låret på insidan av den tajta gummidräkten jag bär. Just ja, jag vaknade i natt och kunde inte hålla mig. "Jag var så vansinnigt kissnödig och pep genom masken men han kom aldrig. Jag kunde inte hålla mig och till slut var det omöjligt att inte låta det komma. Dräkten har ju dragkedja i grenen så det sipprade ut under natten i en pöl på golvet av garderoben."

Min pappa är snäll, han blir sällan arg. Tvärtom brukar han oftast roat leende bemöta mina protester och bristande förmåga att fullfölja hans uppmaningar. Inte desto mindre straffar han mig konsekvent. Jag älskar det. Gråta av skam och förnedring. Känna mig så ynkelig att jag inget hellre kan vilja än krypa upp i hans famn och viskande be om förlåtelse.

- Jag trodde vi äntligen fått dig rumsren?

Hans leende får mig att rodna. Det syns inte genom min tajta mask av gummi, inte ens om han tagit av huvan jag tvingas sova. Men han behöver bara se min blick sjunka till golvet för att förstå. För att njuta och fortsätta sitt retsamma häcklande.

- Är det dags vi börjar låta dig sova i blöja sötnos? Eller hänger dig uppochner, så kanske jag iaf. slipper få hela garderobsgolvet nerkissat. Herregud, du är ju värre än Tufsen.

Tufsen var vår katt. En femårig hankatt som i protest när han inte fick komma ut visade sitt missnöje genom att kissa på golvet.

Han vände sig om och gick iväg. Jag kände genast ett sting av saknad. När jag inte fick sova i sängen och vakna bredvid honom hände det ofta att jag vaknade för tidigt och inte kunde somna om. Delvis pg av ömhet och värk i kroppen från den stela position jag haft hela natten, men delvis pg av saknad. Det fanns inget bättre än att vakna i armarna på honom, känna hans morgonstånd i svanken och reta honom till att morgonsömnigt tvinga ner mig på mage och ta mig. Han var som en sömnig lejonhane - bet mig i halsen och höll mig nere med sin vikt medan han

trängde in i mig med bara saliv till glidmedel, hela vägen, djupt in i min anal.

- Din busiga lilla slyna!

Nu kom han tillbaka, med en ny rosa disktrasa i handen och en hink med vatten. Han hukade sig och doppade trasan i vattnet, vred ur den och doppade den sen i kisset.

- Jag trodde vi enats om att det här var ditt göra? Han såg upp på mig, log och sköljde ur trasan. Jag nickade försiktigt. Det lilla jag kunde. Han hade satt en halskorsett på mig, av svart läder. Det var svårt att ens se vad han gjorde och jag gillade eg. inte heller känslan att se ner på honom. I nuvarande tillstånd fanns det inte mycket jag kunde göra åt det.

Han fortsatte torka upp och när han vridit ur det sista reste han sig och stoppade kisstrasan i munnen på mig.

- Sådär!

Han log sitt charmiga leende med blottade tänder och gav mig sen en kyss på kinden. Jag bet på trasan och gnydde lågt.

Det låter klychigt att säga det såhär, men han var jävligt stilig. Mörkt uppklippt hår, sånna där busiga ögon med rynkor på sidan om ögonen när han log. Och leende som om han var hämtad ur en amerikanskproducerad tandkrämsreklam. Fast han såg mindre amerikansk och mer svensk ut. Jag blev svartis på honom ute för han hade ett sånt utseende att kvinnor alltid uppmärksammade honom. Dom hade nåt jag aldrig skulle få och det lämnade mig med en ständig gnagande oro. Även om han hundratals gånger försäkrat mig om att jag var den gudinna han drömt om i hela sitt liv. "Dig och ingen annan" sa han jämt och gav mig en kyss på näsan. Min näsa som jag för övrigt hatade.

- Seså, inte den blicken. Det är dags för frukost. "Hänger" du med?

Han flinade igen. Min pappa har usel humor. Jag gav ett gnyende ifrån mig och såg ynkligt på honom, vred mig där jag hängde som i en kokong av gummi och läderremmar demonstrerande min hjälplöshet.

- Jaa.. Just ja. Du sitter ju fast.

Jag bara såg på honom och han vände mot mig och började ta lös mig. Fick en rynka mellan ögonbrynen när han fokuserat tog lös remmarna, en efter en och sen i sina starka armar lyfte mig till sängen där han lade mig ner på mage. Han tog loss remmarna som höll mina ben samman. Långsamt särade jag dem, stönandes. Jag var stel efter att ha hängt stilla hela natten och det gjorde ont nu när blodet strömmade tillbaka ut i tårna och jag fick chansen att röra mig igen.

- Såja, upp och hoppa.

Han klappade på låret som när man kallar på en hund. Jag reste mig på armarna och satte ner de höga klackarna i golvet. Han hade satt balettskor på mig. Inte den sortens balettskor du kanske föreställer dig. Dom här var svarta, i lack och snörda upp till knäna, med extremt höga klackar. Dom skulle vara omöjliga att gå i. Iaf var det vad jag sagt första gången han tog fram dem och ville ha mig gående i dem, men han hade lärt mig balansera i dem. Tids nog hade jag lärt mig. Och även om det var svårare att stå stadigt nu, stel som jag var, så kom jag upp och höll en hand mot hans axel för stöd. Jag blev något längre än honom i klackarna, trots hans 195cm.

- Min vackra flicka! Han lade handen om min svartblänkande gummiklädda rumpa och gick jämsides med mig genom hallen till matsalen. Trägolvet knarrade lite under mina trippande steg. Väl där drog han gentlemannamässigt ut stolen för mig och jag kunde inte hjälpa le när jag satte mig. Han sköt in stolen med mig sittandes på den. Jag tittade upp och följde honom med blicken.

Frukosten stod redan framme och doften av nybakat bröd var påtaglig. Det var skönt se allt stå där dukat. Jag fick oftast göra honom frukost annars, de dagar han var hemma.

Han reste ofta i jobbet, så det gick ibland dagar utan att vi såg varann.

Nu var han uppenbarligen på gott humör. Igår hade varit första dagen på ganska länge som vi haft en lång session och jag såg nu när jag sneglade mot klockan att hon redan hunnit bli halv tolv på förmiddagen.

- Lite te till unga fröken...

Han sköt tekannen till mig över bordet och jag höll upp.

- Mmmh, te.. sa jag och log.

- Ja.. och titta vad jag köpt - björnbärs marmelad!

Jag log och lyfte duken av korgen med bröd och började breda det med smör.

- Så.. kissfia - sov du gott inatt?

Han flinade åt mig och jag log förläget.

- Ja... pappa.

- Du är inte öm i rumpan hoppas jag?

Jag hade inte tänkt på det. Jag var öm överallt, men just i rumpan? Jag kände efter och skakade sen på huvudet.

- Njäe. Inte direkt. Bara överallt annars.

Jag log försiktigt och han flinade igen och tog en klunk av sitt kaffe.

- Bra, Vi får främmande ikväll docka. Din anal kommer vara fokus för kvällens uppmärksamhet.

Det pirrade till i magen på mig och jag tittade häpet upp. Han hade sagt att han inte var så förtjust i tanken på att låta andra knulla mig - hade han ändrat sig? Eller vad innebar egentligen "fokus för uppmärksamhet" som han uttryckt det?

- Se inte så rädd ut, det kommer gå bra. Dessut om är du bunden hela tiden, så det är inte som att du behöver göra nåt. Som vanligt ska du bara vara snäll och ta emot!

Han flinade igen. Det var en intern pik. "Du behöver ju aldrig göra nåt, det är bara gny och ta emot!" sa han ofta på skämt när jag klagade över hur ansträngande något var när vi lekte. Han hade aldrig sovit en natt fastsatt i läderremmar, den saken var klar - men det var inte heller något jag tänkte påtala för honom om nu.

- Ska du inte fråga vem som kommer? Han ställde ifrån sig sin tömda kaffekopp med tillhörande fat på serveringsvagnen bredvid bordet.

- J-jo.. Vem kommer?

- Dedu! Han skrattade och reste sig.

- Är du klar?

Jag nickade och sköt fram min kopp. Det var jag. Mätt och belåten. Och nyfiken! Vad var det egentligen han planerat??

Kvällen kom och jag fann mig själv liggandes på mage över en läderklädd stoppad dyna, mitt i festsalen. Högt till tak och med tända ljus längs väggarna. Jag hade fått hjälpa honom duka. Borden stod i en fyrkant runtom mig där jag låg. Dukade och klara. Han hade bundit mig i en hogtie. Det var ansträngande och inte ett dugg bekvämt men jag njöt ändå. Som en trofé låg jag där, centrum för allas uppmärksamhet. Gummidräkten spände om mina stora silikonbröst som trycktes mot dynan under mig. Benen särade. Pluggad med en obekvämt stor analplugg. Min kuk i

ett låst harness av metallringar och läderremmar. En tajt läderkorsett snörd till max om min midja. Skorna han älskade och den svarta tajta gummidräkten som blänkande och putsad framhävde varje kurva av min kropp. Gummimasken med öppningar för mina ögon, näsborrar och mun. En stor röd gagboll i munnen, blank av saliv som droppade från mina läppar i en allt eftersom växande pöl.

Jag hörde mumlandet av folk ute i hallen. Jag har aldrig varit så nervös och full av förväntan som i den stunden. Nu skulle allt ställas på sin spets. Jag visste inte om jag var redo för det här, men tydligen var han det. Folk började komma in. Givetvis granskade dom mig och jag kände deras blickar. Bordet gjorde att ingen kunde komma åt att röra mig. Inte utan att sträcka sig ordentligt, men det fanns inget som hindrade att dom titta på mig. Just nu visste jag inte om det gjorde mig glad eller inte. Just nu visste jag ingenting. Nervositeten gjorde mig darrig. Det kändes lite som jag frös, men jag tror inte det var vad som egentligen hände. Pappa kom in och jag kände ett sting av trygghet när jag mötte hans blick. Han sken med ett leende bländande som solen.

- Hej älskling. Ligger du bra?

Han böjde sig fram, smekte min kind och jag bara pep till svar genom gagen i min mun.

Folk började slå sig ner. Snart var det fullsatt. Jag kunde inte räkna dem, men det borde rimligen få plats iaf 30-talet personer. Jag visste inte ens att han kände såhär många människor som delade vårt intresse. Kanske kände han inte alla heller, men vilka var

dom? Det märktes på kläderna att det inte var vaniljmänniskor. Även om ingen bar en utstyrsel så utpräglad pervers som min, utan snarast festkläder i fetisch-snitt av material som lack och latex, mesh och nylon.

Jag blundade, drog ett djupt andetag och kunde höra min egna puls slå i huvudet. Vad skulle dom säga? Trodde dom jag var tjej helt och hållet? Vilka visste? Vad skulle han göra med mig inför dom? Skulle dom göra något med mig? Allt snurrade i huvudet på mig och jag kände tårarna börja rinna. Något mer rann, längs insidan av ljumskeln. "Gud vad händer med mig?"

Jag hörde fnittrande bakom mig och någon som ropade på honom.

- Jag tror du behöver träna henne lite mer, hon är visst inte helt rumsren?

Det var en yngre kvinnoröst som sa dom orden. Jag grät.

Det kändes inte kränkande, men situationen var så känslös att jag inte kunde hindra mig själv. En hand smekte vänligt min kind.

- Såja vännen, det är säkert ingen fara. Var inte rädd. Pappa brukar väl va snäll med dig?

En kvinna nästan gissningsvis kring 45-50 såg moderligt på mig med ett tröstande vänligt leende och jag snörvlade till svar.

- Såså, gråt inte. Det här ordnar sig.

Pappa kom fram, höll mig under hakan och gav mig en kyss på bollen i min mun.

- Är du rädd? sa han och hans blick var allvarlig nu, men inte sträng.

Jag visste inte vad jag skulle svara. Jag hade uppriktigt sagt svårt att identifiera känslan i mig nu. Jag blinkade bort en tår. Hans händer om min nacke tog löss spännet till ballgagen och han tog den ur min mun.

- Så, prata med mig.

- ...Kram, fick jag ur mig. Han log och höll om mig.

- Jag älskar dig pappa... sa jag lågt och han höll om mig hårt och gav mig sen en kyss på kinden.

- Och pappa älskar dig. Jag ska tänja din röv gumman. Och alla här ska få titta på. Är det inte precis vad du drömt om?

Hans hand smekte tröstande min kind. Jag var fortfarande orörlig i den strikta bindningen han försatt mig i.

- Jag älskar dig... viskade jag igen. Han flinade och tog upp gagen.

- Bra, då har du inget emot att jag stoppar tillbaka den här i munnen på dig.

Jag log lite och gapade lydigt.

Med gagen på plats backade han ett steg och tog till orda. Det var tyst i salen nu.

- Dåså, det var ingen fara. Bara lite emotionellt rörd. Liten är inte van vid så mycket uppmärksamhet på en gång, eller hur älskling?

Ett sorlande skratt gick genom lokalen men han fortsatte genast.

- Ni vet vad som ska hända och V/vi är jätteglada ni är här för att förverkliga Lillans fantasi ikväll. Det kommer serveras mat när vi är klara och sen är ni välkomna stanna här hur länge ni vill. Det kan tänkas att jag och den lilla drar oss tillbaka innan kvällen är över, men känn absolut ingen bråska. Så länge det finns något kvar är det bara att ta för sig!

Sen gav han mig uppmärksamhet. Mer uppmärksamhet än jag någonsin drömt om att uppleva. Och jag skrek av njutning när han med sina händer fick mig att komma. Inte en, men tre gånger - innan han tog lös mig och bar mig i sina armar upp till sovrummet. Men redan innan han nått sista trappsteget till övervåningen sov jag djupt.

Ömt leende, ömt älskad, ömt ut i fingerspetsarna.